

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 30ής Μαΐου 2024*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων υφασμένων και/ή ραμμένων υφασμάτων από υαλοΐνες καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Αιγύπτου – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/492 – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Υπολογισμός της κανονικής αξίας – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 – Άρθρο 2, παράγραφος 5 – Υπολογισμός των δαπανών που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος με βάση τα στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα – Δαπάνες οι οποίες δεν αντανakλώνται ευλόγως στα λογιστικά βιβλία – Προσαρμογή επί τη βάση του κόστους άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων της ίδιας χώρας ή επί κάθε άλλης εύλογης βάσης – Εξουσία εκτιμήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής»

Στην υπόθεση C-261/23 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2023,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, με έδρα την Ain Soukhna (Αίγυπτος),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, με έδρα την Ain Soukhna,

εκπροσωπούμενες από τους V. Crochet και B. Servais, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον L. Di Masi, τον G. Luengo και την P. Němečková,

καθής πρωτοδίκως,

Tech-Fab Europe eV, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Beck και L. Ruessmann, avocats,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο από τους F. Biltgen, πρόεδρο τμήματος, J. Passer (εισηγητή) και M. L. Arastey Sahún, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: T. Čáreta

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (στο εξής: Hengshi) και Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (στο εξής: Jushi) ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 1ης Μαρτίου 2023, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics και Jushi Egypt for Fiberglass Industry κατά Επιτροπής (T-301/20, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2023:93), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/492 της Επιτροπής, της 1ης Απριλίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων υφασμένων και/ή ραμμένων υφασμάτων από υαλοϊνες καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Αιγύπτου (ΕΕ 2020, L 108, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός), κατά το μέρος που τις αφορά.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο του ΠΟΕ

- 2 Με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε τη συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, καθώς και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της συμφωνίας αυτής, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ).
- 3 Το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το οποίο επιγράφεται «Καθορισμός του ντάμπινγκ», προβλέπει τα εξής:

«2.1 Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, δηλαδή ότι εισάγεται στην αγορά μιας άλλης χώρας σε τιμή κατώτερη της κανονικής του αξίας, αν η τιμή εξαγωγής του προϊόντος που εξάγεται από μία χώρα σε μια άλλη είναι

κατώτερη της αντίστοιχης τιμής που εφαρμόζεται υπό κανονικές συνθήκες εμπορίας για ομοειδές προϊόν, όταν το τελευταίο προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής.

2.2 Όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος υπό κανονικές συνθήκες εμπορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής, ή όταν υπάρχουν μεν τέτοιες πωλήσεις, αλλά δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης, είτε λόγω των ειδικών συνθηκών που έχουν διαμορφωθεί στην αγορά είτε λόγω του μικρού όγκου των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής [...], τότε το περιθώριο ντάμπινγκ καθορίζεται με μέτρο σύγκρισης μια ανάλογη τιμή ομοειδούς προϊόντος κατά την εξαγωγή του σε κατάλληλη τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω τιμή είναι αντιπροσωπευτική, ή το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής, προσαυξημένο κατά ένα εύλογο ποσό που αντιπροσωπεύει τα διοικητικά και γενικά έξοδα, τα έξοδα πωλήσεων και το κέρδος.

2.2.1 Οι πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή οι πωλήσεις προς μια τρίτη χώρα σε τιμές κατώτερες του κόστους παραγωγής ανά μονάδα (πάγιου και μεταβλητού), προσαυξημένου κατά τα έξοδα πωλήσεων και τα γενικά και διοικητικά έξοδα, είναι δυνατό να θεωρηθούν ως μη ανταποκρινόμενες σε κανονικές συνθήκες εμπορίας εξαιτίας της τιμής τους και κατά συνέπεια να μη ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνο εφόσον οι αρχές [...] καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω πωλήσεις πραγματοποιούνται για ικανό χρονικό διάστημα [...] σε αξιόλογες ποσότητες [...] και σε τιμές που δεν επιτρέπουν την ολοσχερή κάλυψη του κόστους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Αν οι τιμές υπολείπονται μεν του κόστους ανά μονάδα κατά το χρόνο πώλησης, αλλά είναι ανώτερες του μέσου σταθμισμένου κόστους ανά μονάδα κατά την περίοδο έρευνας, γίνεται δεκτό ότι οι εν λόγω τιμές επιτρέπουν την κάλυψη του κόστους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

2.2.1.1 Για την εφαρμογή της παραγράφου 2, το κόστος υπολογίζεται κανονικά με βάση τα στοιχεία που τηρεί ο εξαγωγέας ή ο παραγωγός τον οποίον αφορά η έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω στοιχεία ανταποκρίνονται στους γενικώς παραδεδεγμένους κανόνες της λογιστικής που ισχύουν στη χώρα εξαγωγής και αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες τις σχετικές με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος. [...]

[...]

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο βασικός κανονισμός

- 4 Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21, στο εξής: βασικός κανονισμός), το οποίο επιγράφεται «Καθορισμός του ντάμπινγκ», ορίζει τα εξής:

«1. Η κανονική αξία βασίζεται καταρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής.

Ωστόσο, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας στη χώρα εξαγωγής δεν παράγει ή δεν πωλεί το ομοειδές προϊόν, η κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με βάση τις τιμές που εφαρμόζουν άλλοι πωλητές ή παραγωγοί.

Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει μεταξύ τους συμπληρωματικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.

Για να καθοριστεί αν δύο μέρη είναι συνδεδεμένα, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη ο ορισμός των συνδεδεμένων μερών που δίδεται στο άρθρο 127 του [εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2015, L 343, σ. 558)].

[...]

5. Το κόστος υπολογίζεται καταρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεδεδυμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πως τα στοιχεία αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.

Αν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος δεν αντανακλώνται ευλόγως στα στοιχεία του εν λόγω μέρους, αυτές προσαρμόζονται ή καθορίζονται με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα, ή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, πάνω σε κάθε άλλη εύλογη βάση, περιλαμβανομένων των στοιχείων από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.

[...]

6. Τα ποσά που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη υπολογίζονται με βάση πραγματικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, του ομοειδούς προϊόντος, που έχει πραγματοποιήσει ο εξαγωγέας ή ο παραγωγός τον οποίο αφορά η έρευνα. Όταν τα παραπάνω ποσά δεν είναι δυνατό να υπολογισθούν με αυτή τη βάση, επιτρέπεται ο υπολογισμός τους με βάση:

α) τον σταθμισμένο μέσο όρο των πραγματικών ποσών που έχουν καθορισθεί για άλλους εξαγωγείς ή παραγωγούς ως προς τους οποίους γίνεται η έρευνα όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·

[...]»

5 Το άρθρο 9 του βασικού κανονισμού, το οποίο τιτλοφορείται «Περάτωση χωρίς τη λήψη μέτρων επιβολή οριστικών δασμών», ορίζει στην παράγραφο 4 τα εξής:

«Αν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης επιβάλλει παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή επιβάλλει οριστικό δασμό αντίντάμπινγκ σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 15 παράγραφος 3. Αν ισχύουν προσωρινοί δασμοί, η Επιτροπή κινεί αυτήν τη διαδικασία το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη τους.

Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, εφόσον ένας τέτοιος χαμηλότερος δασμός αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037

- 6 Το άρθρο 29, παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 55), προβλέπει τα εξής:

«Οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς για τους οποίους ζητήθηκαν.»

Ο επίδικος κανονισμός

- 7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 52, 312 και 331 του επίδικου κανονισμού έχουν ως εξής:

«(52) Το υπό εξέταση προϊόν είναι [...] υφάσματα από υφασμένα και/ή ραμμένα φιτίλια (rovings) και/ή νήματα συνεχών υαλοϊνών με ή χωρίς άλλα στοιχεία, εξαιρουμένων των προϊόντων που είναι εμποτισμένα ή προεμποτισμένα και εξαιρουμένων των υφασμάτων ανοικτού πλέγματος με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8 mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρους μεγαλύτερο από 35 g/m² (στο εξής: υφάσματα από υαλοΐνες), καταγωγής [Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας] και Αιγύπτου, τα οποία κατατάσσονται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 και ex 7019 90 00 (κωδικοί TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 και 7019900080) (στο εξής: το υπό εξέταση προϊόν).

[...]

(312) Αντίθετα με τα όσα ισχυρίζονται οι παραγωγοί-εξαγωγείς, οι τιμές στις οποίες η [Hengshi] αγόραζε φιτίλια από υαλοΐνες [στο εξής: φιτίλια από υαλοΐνες] από την [Jushi] θεωρήθηκαν μη σύμφωνες με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού διότι ήταν συστηματικά και σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές τις οποίες χρέωνε η [Jushi] σε ανεξάρτητους πελάτες στην αιγυπτιακή εγχώρια αγορά για το ίδιο προϊόν. Δεδομένης της σημαντικής διαφοράς μεταξύ των τιμών αυτών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι τιμές τις οποίες κατέβαλλε η [Hengshi] στην [Jushi] δεν μπορούσαν να θεωρηθούν σύμφωνες με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Παρά το γεγονός ότι οι τιμές αυτές ήταν κερδοφόρες, δεν αντανακλούσαν τις τιμές της αγοράς στην Αίγυπτο και, ελλείψει εταιρικής σύνδεσης, η [Hengshi] θα είχε καταβάλει πολύ υψηλότερη τιμή για τα φιτίλια από υαλοΐνες. Επιπλέον, η αναφορά στην έλλειψη στρεβλωτικού κυβερνητικού μέτρου στον καθορισμό των τιμών των πρώτων υλών θεωρήθηκε μη συναφής δεδομένου ότι αποφασιστικό χαρακτήρα στην προκειμένη περίπτωση έχει η ανάλυση της ύπαρξης συνθηκών ανταγωνισμού.

[...]

(331) Αυτοί οι παραγωγοί-εξαγωγείς φαίνεται επίσης να κατανοούν εσφαλμένα την έννοια των δαπανών στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού. Πρόκειται για [τις] δαπάνες που βαρύνουν τον παραγωγό του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας (και όχι τον παραγωγό του συντελεστή παραγωγής). Από τη σκοπιά του αγοραστή, το κέρδος του πωλητή είναι δαπάνη, ενσωματωμένη στην τιμή που καταβάλλεται για ένα συντελεστή παραγωγής. Η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε κατά πόσον τα στοιχεία της Hengshi αντανάκλυσαν εύλογα τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή υφασμάτων από υαλοΐνες και διαπίστωσε ότι οι τιμές μεταβίβασης για τις αγορές φιτιλιών από υαλοΐνες αποπληθωρίστηκαν σημαντικά σε σχέση με την αγοραία τιμή για τους ίδιους τύπους προϊόντος στην Αίγυπτο, δηλαδή δεν ήταν σύμφωνες με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, προσάρμοσε τις δαπάνες των φιτιλιών από υαλοΐνες με βάση τις τιμές που χρεώνει η Jushi σε μη συνδεδεμένες εταιρείες στην αιγυπτιακή αγορά.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1972/2002

8 Η αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1972/2002 του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2002, L 305, σ. 1), είχε ως εξής:

«Θεωρείται σκόπιμο να δοθούν ορισμένες οδηγίες για το τι πρέπει να γίνει αν, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 5 του [κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1)], τα στοιχεία δεν αντανάκλυν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, ειδικότερα σε καταστάσεις όπου λόγω ειδικών συνθηκών της αγοράς οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν επιτρέπουν την ορθή σύγκριση. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα σχετικά στοιχεία θα πρέπει να λαμβάνονται από πηγές που δεν επηρεάζονται από τέτοιες στρεβλώσεις. Αυτές οι πηγές μπορούν να είναι οι δαπάνες άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα ή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, κάθε άλλη εύλογη βάση, όπως οι πληροφορίες από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές. Τα σχετικά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε για να αναπροσαρμοστούν ορισμένα σημεία των στοιχείων του υπό εξέταση μέρους ή, όταν αυτό δεν είναι εφικτό, για τον καθορισμό του κόστους του υπό εξέταση μέρους.»

Το ιστορικό της διαφοράς

9 Στις σκέψεις 2 έως 15 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης εκτίθεται συνοπτικά το ιστορικό της διαφοράς ως ακολούθως:

«2 Η Hengshi και η Jushi είναι εταιρίες συσταθείσες σύμφωνα με τη νομοθεσία της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου. Ανήκουν αμφότερες στον όμιλο China National Building Material (CNBM). Η δραστηριότητα των [αναιρεσιουσών] συνίσταται στην παραγωγή και εξαγωγή, μεταξύ άλλων, [υφασμάτων από υαλοΐνες], τα οποία πωλούνται ιδίως εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 3 Κατά την περίοδο έρευνας (από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018), η Jushi παρήγαγε τόσο [υφάσματα από υαλοΐνες] όσο και [φιτίλια από υαλοΐνες], τα οποία αποτελούν την κύρια πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για την παραγωγή [υφασμάτων από υαλοΐνες]. Η Jushi χρησιμοποιούσε τα [φιτίλια από υαλοΐνες] που παρήγε για να παρασκευάζει [υφάσματα από υαλοΐνες], αλλά πωλούσε [φιτίλια από υαλοΐνες] και σε ανεξάρτητους πελάτες, τόσο στην Αίγυπτο όσο και στην αλλοδαπή, καθώς και στη Hengshi. Η Hengshi παρασκεύασε [υφάσματα από υαλοΐνες] από τα [φιτίλια από υαλοΐνες] που αγόραζε από την Jushi, καθώς και από μια άλλη συνδεδεμένη εταιρία και από μια ανεξάρτητη εταιρία, αμφότερες εγκατεστημένες στην Κίνα.
- 4 Η Jushi πώλησε [υφάσματα από υαλοΐνες] απευθείας σε ανεξάρτητους πελάτες στην Αίγυπτο και στην Ένωση. Εξήγαγε επίσης [υφάσματα από υαλοΐνες] με αποδέκτες τρεις συνδεδεμένους πελάτες εντός της Ένωσης, ήτοι τις Jushi Spain SA, Jushi France SAS και Jushi Italia Srl. Επιπλέον, η Jushi πώλησε [υφάσματα από υαλοΐνες] εντός της Ένωσης μέσω μιας συνδεδεμένης εταιρίας εγκατεστημένης εκτός της Ένωσης, ήτοι της Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.
- 5 Η Hengshi δεν πώλησε [υφάσματα από υαλοΐνες] στην αιγυπτιακή αγορά. Πώλησε [υφάσματα από υαλοΐνες] εντός της Ένωσης απευθείας σε ανεξάρτητους πελάτες, καθώς και μέσω μιας συνδεδεμένης εταιρίας εγκατεστημένης εκτός της Ένωσης, ήτοι της Huajin Capital Ltd.
- 6 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 2019 από την [παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως], ήτοι την Tech-Fab Europe eV, εξ ονόματος παραγωγών που αντιπροσωπεύουν άνω του 25 % της συνολικής παραγωγής [υφασμάτων από υαλοΐνες] της Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 5 του [βασικού κανονισμού], η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κίνησε έρευνα αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές [υφασμάτων από υαλοΐνες] καταγωγής Κίνας και Αιγύπτου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις 21 Φεβρουαρίου 2019, δημοσίευσε ανακοίνωση περί κινήσεως διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2019, C 68, σ. 29).
- 7 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 52 του [επίδικου] εκτελεστικού κανονισμού, τα προϊόντα που αποτελούσαν το αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ ήταν τα υφάσματα από υφασμένα και/ή ραμμένα φιτίλια (rovings) ή νήματα συνεχών υαλοϊνών με ή χωρίς άλλα στοιχεία, εξαιρουμένων των προϊόντων που είναι εμποτισμένα ή προεμποτισμένα και εξαιρουμένων των υφασμάτων ανοικτού πλέγματος με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8 mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρος μεγαλύτερο από 35 g/m² καταγωγής Κίνας και Αιγύπτου, τα οποία κατατάσσονταν κατά τον κρίσιμο χρόνο στους κωδικούς ΣΟ ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 και ex 7019 90 00 (κωδικοί TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 και 7019900080).
- 8 Η έρευνα σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2018. Η εξέταση των συναφών για την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας τάσεων κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως το τέλος της περιόδου έρευνας.
- 9 Στις 8 Απριλίου 2019, οι [αναιρεσείουσες] υπέβαλαν τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ καθώς και τις απαντήσεις τους στο παράρτημα I του ερωτηματολογίου των συνδεδεμένων τους εταιριών.

- 10 Στις 16 Μαΐου 2019, η Επιτροπή κίνησε χωριστή έρευνα κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές [υφασμάτων από υαλοϊνες] καταγωγής Κίνας και Αιγύπτου στην Ένωση (στο εξής: παράλληλη έρευνα κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τα [υφάσματα από υαλοϊνες]). Στις 7 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή κίνησε επίσης έρευνα κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τα [φιτίλια από υαλοϊνες] (στο εξής: παράλληλη έρευνα κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τα [φιτίλια από υαλοϊνες]).
- 11 Η Επιτροπή πραγματοποίησε επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις των [αναιρεσειουσών] καθώς και στις εγκαταστάσεις των συνδεδεμένων εταιριών τους. Στις 30 Μαΐου 2019, οι [αναιρεσειούσες] υπέβαλαν συμπληρωματικές παρατηρήσεις κατόπιν των επισκέψεων αυτών.
- 12 Στις 19 Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή ανακοίνωσε τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να επιβάλει οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [υφασμάτων από υαλοϊνες] καταγωγής Κίνας και Αιγύπτου (στο εξής: τελική ενημέρωση). Στις 9 Ιανουαρίου 2020, οι [αναιρεσειούσες] υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της τελικής ενημέρωσης. Στις 16 Ιανουαρίου 2020, πραγματοποιήθηκε ακρόαση σχετικά με την τελική ενημέρωση στα γραφεία της Επιτροπής. Οι [αναιρεσειούσες] υπέβαλαν αυθημερόν συμπληρωματικές παρατηρήσεις εγγράφως.
- 13 Στις 10 Φεβρουαρίου 2020, η Επιτροπή δημοσίευσε έγγραφο συμπληρωματικής τελικής ενημέρωσης (στο εξής: συμπληρωματική τελική ενημέρωση). Η ενημέρωση αυτή λάμβανε υπόψη ορισμένα από τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει οι [αναιρεσειούσες] σχετικά με την τελική ενημέρωση. Οι τελευταίες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της συμπληρωματικής τελικής ενημέρωσης στις 13 Φεβρουαρίου 2020. Στις 17 Φεβρουαρίου 2020, πραγματοποιήθηκε ακρόαση σχετικά με την εν λόγω ενημέρωση στα γραφεία της Επιτροπής.
- 14 Κατόπιν αιτήματος των [αναιρεσειουσών], ο σύμβουλος ακροάσεων προέβη, στις 25 Φεβρουαρίου 2020, σε μεταγενέστερη ακρόαση.
- 15 Την 1η Απριλίου 2020, η Επιτροπή εξέδωσε τον [επίδικο] κανονισμό. Ο εν λόγω κανονισμός επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 20 % επί των εισαγωγών [υφασμάτων από υαλοϊνες] από τις [αναιρεσειούσες] στην Ένωση.»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Μαΐου 2020, οι αναιρεσειούσες άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 11 Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο επέτρεψε στην Tech-Fab Europe να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 12 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι αναιρεσειούσες επικαλέστηκαν δύο λόγους ακυρώσεως: με τον πρώτο λόγο προέβαλαν ότι η μέθοδος που εφάρμοσε η Επιτροπή για τον καθορισμό, αφενός, του κόστους παραγωγής των υφασμάτων από υαλοϊνες της Hengshi, των εξόδων πώλησης, των γενικών και διοικητικών εξόδων (στο εξής: έξοδα ΠΔΓ) και, αφετέρου, του κέρδους που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφοι 3, 5, 6, 11 και 12, καθώς και στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και με τον δεύτερο λόγο προέβαλαν ότι η μέθοδος που ακολούθησε η Επιτροπή για

τον υπολογισμό των περιθωρίων υποτιμολόγησης και πώλησης σε χαμηλότερες τιμές των αναιρεσειουσών αντίκειται στο άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3 και 6, και στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

- 13 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους ως άνω δύο λόγους ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, την προσφυγή στο σύνολό της. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι, δεδομένου ότι η τιμή των φιλτιλών από υαλοΐνες που αναγραφόταν στα λογιστικά έγγραφα της Hengshi δεν είχε καθοριστεί υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι λάμβανε ευλόγως υπόψη τα έξοδα που συνδέονταν με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος και ότι, ως εκ τούτου, το εν λόγω θεσμικό όργανο έπρεπε να προβεί στην αναπροσαρμογή της. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι αυτός ήταν αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι αναιρεσείουσες βασίμως αμφισβήτησαν τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να καθορίσει την τιμή εξαγωγής της Jushi στο πλαίσιο του υπολογισμού των περιθωρίων υποτιμολόγησης και πώλησης σε χαμηλότερες τιμές, ένα τέτοιο σφάλμα δεν θα μπορούσε να επιφέρει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού, δεδομένου ότι οι νέοι υπολογισμοί που παρέθεσε η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τις επικρίσεις των αναιρεσειουσών, ακόμη και αν λαμβάνονταν υπόψη, δεν θα οδηγούσαν, εν πάση περιπτώσει, σε τροποποίηση των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις αναιρεσείουσες, όπως παραδέχονται και οι ίδιες.

Τα αιτήματα των διαδίκων

- 14 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να κάνει δεκτό το πρώτο, το τρίτο και το πέμπτο σκέλος του πρωτοδίκως προβληθέντος πρώτου λόγου ακυρώσεως και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή και κάθε παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 15 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η Tech-Fab Europe ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Tech-Fab Europe στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και στο πλαίσιο της παρέμβασής της πρωτοδίκως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 17 Προς στήριξη της αίτησης αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος βάλει κατά των σκέψεων 31 έως 34 και 36 έως 43 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον έκρινε ότι, δεδομένου ότι η τιμή των φιλτιλών από υαλοΐνες που αναγραφόταν στα λογιστικά έγγραφα της Hengshi δεν είχε καθοριστεί υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι λάμβανε ευλόγως υπόψη τα έξοδα που συνδέονταν με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος και ότι, ως εκ τούτου, η τιμή αυτή έπρεπε να προσαρμοστεί.
- 19 Προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ερμηνευόμενο στενά και σε συνάρτηση με το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να μη λάβει υπόψη τα έξοδα που αναγράφονται στα λογιστικά έγγραφα του παραγωγού-εξαγωγέα για τον λόγο και μόνον ότι για ένα στοιχείο του κόστους δεν ίσχυαν συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού.
- 20 Ως εκ τούτου, κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, μπορεί, προκειμένου να προβεί σε προσαρμογή, να αποκλίνει από τα έξοδα που αναγράφονται στα λογιστικά έγγραφα του μέρους σε σχέση με το οποίο διεξάγεται η έρευνα, όταν η τιμή της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος δεν καθορίζεται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον προσέδωσε στο άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού περιεχόμενο το οποίο δεν έχει. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως επίσης έκρινε, στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, λόγω της ευρείας αυτής εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής, ο έλεγχός του έπρεπε να περιοριστεί, στο πλαίσιο αυτό, στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη κατά την πραγματοποίηση της βαλλόμενης εκτιμήσεως, της ελλείψεως προδήλου σφάλματος ως προς την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή της ελλείψεως καταχρήσεως εξουσίας από την Επιτροπή.
- 21 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αποτελεί εξαιρετικό κανόνα, πρέπει να ερμηνεύεται στενά και, ως εκ τούτου, για την εφαρμογή της η Επιτροπή πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικούς παράγοντες, ως προς τους οποίους δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως. Επομένως, στο μέτρο που η εξαίρεση που εισάγει η δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αφορά ρητώς περιπτώσεις κατά τις οποίες τα λογιστικά έγγραφα δεν αντανakλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες του οικείου παραγωγού και καλύπτει εκείνες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δαπάνες επηρεάστηκαν από ειδικές συνθήκες της αγοράς, δεν χωρεί επέκτασή της κατά τρόπο ώστε να καταλαμβάνει και άλλες περιστάσεις, πέραν των

- περιοριστικώς μνημονευόμενων στη συγκεκριμένη διάταξη, όπως είναι η περίπτωση κατά την οποία τα επίμαχα έξοδα δεν πραγματοποιήθηκαν υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού λόγω ενδοομιλικής σχέσεως.
- 22 Επιπλέον, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως επεξέτεινε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά την ποιότητα των λογιστικών εγγράφων, στηριζόμενο, κατ' αναλογία, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο αφορά την ποιότητα και τον εύλογο χαρακτήρα των δαπανών των συνδεδεμένων μερών.
- 23 Δεύτερον, οι αναιρεσιούσες υποστηρίζουν ότι το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επιβεβαιώνεται από τη νομολογία του οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 2.2.1.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, όπως έχει ερμηνευθεί από το όργανο επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ. Το εν λόγω όργανο έχει κρίνει, με έκθεση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, ότι η δεύτερη προϋπόθεση της πρώτης περιόδου του άρθρου 2.2.1.1 αφορά το ζήτημα αν τα στοιχεία που τηρεί ο εξαγωγέας ή ο παραγωγός τον οποίο αφορά η έρευνα αντιπροσωπεύουν ή αποτυπώνουν δεόντως και αρκούντως τα έξοδα του εν λόγω παραγωγού ή εξαγωγέα που έχουν πράγματι σχέση με την παραγωγή και την πώληση του συγκεκριμένου υπό εξέταση προϊόντος. Ομοίως, σε έκθεση εγκριθείσα στις 26 Οκτωβρίου 2016, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η δεύτερη αυτή προϋπόθεση απαιτεί σύγκριση μεταξύ των δαπανών που καταγράφονται στα λογιστικά βιβλία του παραγωγού ή του εξαγωγέα και των εξόδων στα οποία αυτός υποβλήθηκε.
- 24 Ως εκ τούτου, κατά τις αναιρεσιούσες, το άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Επιτροπή πρέπει να ελέγχει μόνον αν τα έγγραφα που τηρεί ο παραγωγός σε σχέση με τον οποίο διεξάγεται η έρευνα ανταποκρίνονται «δεόντως και αρκούντως» στα έξοδα στα οποία αυτός υποβλήθηκε για την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος. Επομένως, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να ελέγξει αν τα λογιστικά βιβλία του οικείου παραγωγού αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό ορισμένα υποθετικά έξοδα στα οποία θα μπορούσε αυτός να υποβληθεί αν δεν είχε αγοράσει την πρώτη ύλη από συνδεδεμένο μέρος. Εν προκειμένω, από το γεγονός που επισημαίνεται στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δηλαδή η Jushi πώλησε φιλίλια από υαλοϊνες στη Hengshi πραγματοποιώντας κέρδος, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να συναγάγει ότι όλα τα έξοδα για την παραγωγή φιλιλιών και υφασμάτων από υαλοϊνες είχαν καταχωριστεί ορθώς στα λογιστικά βιβλία της Hengshi. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η Επιτροπή βασίμως δεν έλαβε υπόψη τα λογιστικά βιβλία της Hengshi για να καθορίσει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού τα έξοδα παραγωγής στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία.
- 25 Η Επιτροπή και η Tech-Fab Europe θεωρούν ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 26 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα των αναιρεσιούσων ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού εισάγει εξαίρεση η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά, υπενθυμίζεται ότι, κατά το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το κόστος υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο

- διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεδεδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πως τα στοιχεία αντανakλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.
- 27 Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 27 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, και όπως ορθώς υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, το καθεστώς αυτό συνιστά εξαίρεση από γενικό κανόνα και, ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύεται στενά.
- 28 Εντούτοις, το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να δέχεται άνευ ετέρου και χωρίς να προβαίνει στους αναγκαίους ελέγχους τα στοιχεία που αναγράφονται στα λογιστικά βιβλία του παραγωγού ή του εξαγωγέα σε σχέση με τον οποίο διεξάγεται έρευνα.
- 29 Όπως ορθώς υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Επομένως, ο εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης έλεγχος των πράξεων που εκδίδουν τα θεσμικά όργανα στο πλαίσιο της ασκήσεως αυτής της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων έγινε η αμφισβητούμενη επιλογή, του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας. Ο περιορισμένος αυτός δικαστικός έλεγχος αφορά, ειδικότερα, την επιλογή μεταξύ των διαφόρων μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και τον καθορισμό της κανονικής αξίας του προϊόντος (πρβλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψεις 40 και 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 30 Εν προκειμένω, στις σκέψεις 34 και 40 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η Επιτροπή απέκλινε από τα έξοδα που ήταν καταγεγραμμένα στα λογιστικά έγγραφα του υπό έρευνα μέρους, διότι, λόγω ενδοομιλικής σχέσεως, οι τιμές της πρώτης ύλης που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος δεν είχαν καθοριστεί υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού. Επιπλέον, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 312 του επίδικου κανονισμού, οι τιμές στις οποίες η Hengshi αγόραζε φτιλίας από υαλοίνες από την Jushi ήταν συστηματικά και σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές τις οποίες χρέωνε η εν λόγω εταιρία για το ίδιο προϊόν στους ανεξάρτητους αγοραστές που δραστηριοποιούνταν στην αιγυπτιακή αγορά.
- 31 Οι αναιρεσείουσες θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι η εξαίρεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού έχει την έννοια ότι μόνον αν τα λογιστικά έγγραφα που τηρεί ο παραγωγός τον οποίο αφορά η έρευνα δεν ανταποκρίνονται «δεόντως και αρκούντως» στα έξοδα στα οποία αυτός υποβλήθηκε για την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος μπορεί η Επιτροπή να υπολογίσει τις δαπάνες που συνδέονται με την πώληση και την παραγωγή με άλλο τρόπο και όχι αποκλειστικά με βάση τα λογιστικά έγγραφα του εν λόγω παραγωγού.
- 32 Κατά πάγια νομολογία, όταν ερμηνεύεται διάταξη του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της και οι σκοποί που επιδιώκει, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και το σύνολο των ρυθμίσεων του δικαίου της Ένωσης. Το ιστορικό της θέσπισης μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης μπορεί επίσης να προσφέρει στοιχεία χρήσιμα

για την ερμηνεία της (αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2018, Wightman κ.λπ., C-621/18, EU:C:2018:999, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 1ης Οκτωβρίου 2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, σκέψη 48).

- 33 Όσον αφορά τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει το άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται ότι αυτός συνίσταται στο να διασφαλιστεί ότι οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του ομοειδούς προϊόντος και οι οποίες λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του υπολογισμού της κανονικής αξίας του προϊόντος αυτού αντικατοπτρίζουν τα έξοδα στα οποία θα είχε υποβληθεί ο παραγωγός στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής.
- 34 Όσον αφορά το σχετικό πλαίσιο, οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, οι οποίες αναφέρονται ρητώς στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι τιμές επηρεάζονται λόγω ενδοομιλικής σχέσεως, λειτουργούν ως βάση για τις λοιπές διατάξεις του άρθρου 2 που αφορούν τον καθορισμό της κανονικής αξίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 5. Το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά δεν επαναλαμβάνονται στο άρθρο 2, παράγραφος 5, δεν σημαίνει ότι βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να εξαιρέσει την περίπτωση αυτή.
- 35 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού 384/96, τον οποίο κατήργησε και αντικατέστησε ο βασικός κανονισμός, είχε, κατ' ουσίαν, την ίδια διατύπωση με το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.
- 36 Από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 1972/2002, με τον οποίο προστέθηκε η ανωτέρω διάταξη στον κανονισμό 384/96, προκύπτει ότι βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να παράσχει κατ' αυτόν τον τρόπο οδηγίες για το τι πρέπει να γίνει αν τα στοιχεία του παραγωγού δεν αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, ειδικότερα σε καταστάσεις όπου λόγω ειδικών συνθηκών της αγοράς οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν επιτρέπουν την ορθή σύγκριση. Σε μια τέτοια περίπτωση, τα σχετικά στοιχεία θα πρέπει, κατά την ίδια αιτιολογική σκέψη, να προέρχονται από πηγές που δεν επηρεάζονται «από τέτοιες στρεβλώσεις».
- 37 Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να εκτιμήσει με βάση το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο έρευνας, ιδίως στην περίπτωση που οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν καθιστούν δυνατή την ορθή σύγκριση εξαιτίας στρεβλώσεως.
- 38 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρερμήνευσε το περιεχόμενο του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού κρίνοντας ότι η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την Επιτροπή να αποκλίνει από τα έξοδα που καταγράφονται στα λογιστικά έγγραφα του μέρους σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα, όταν οι τιμές της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος δεν καθορίζονται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού λόγω ενδοομιλικής σχέσεως.
- 39 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τη νομολογία του οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ σχετικά με το άρθρο 2.2.1.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

- 40 Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι η υπεροχή των συναπτόμενων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης απαιτεί η ερμηνεία των τελευταίων να συνάδει, στο μέτρο του δυνατού, προς τις εν λόγω συμφωνίες και, αφετέρου, ότι το Δικαστήριο έχει παραπέμψει στις εκθέσεις ειδικής ομάδας του ΠΟΕ ή του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ προς στήριξη της ερμηνείας του επί ορισμένων διατάξεων συμφωνιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της Συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, *Yieh United Steel κατά Επιτροπής*, C-79/20 P, EU:C:2022:305, σκέψεις 101 και 102 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Ως εκ τούτου, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει, στη σκέψη 32 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ στην υπόθεση «Ευρωπαϊκή Ένωση – Μέτρα αντιντάμπινγκ για το βιοντίζελ από την Αργεντινή» (WT/DS 473/AB/R), η οποία εκδόθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2016 και στην οποία διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο του άρθρου 2.2.1.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ για τους σκοπούς ερμηνείας της κατ' ουσίαν πανομοιότυπης διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι η τελευταία αυτή διάταξη δεν αποκλείει τη δυνατότητα της Επιτροπής να αποκλίνει από τα έξοδα που καταγράφονται στα λογιστικά έγγραφα του μέρους σε σχέση με το οποίο διεξάγεται η έρευνα, όταν η τιμή της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος δεν καθορίζεται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού.
- 42 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, από το σημείο 6.33 της ανωτέρω αναφερόμενης έκθεσης προκύπτει ότι είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ότι τα λογιστικά έγγραφα δεν αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, όταν οι συναλλαγές που αφορούν ορισμένους συντελεστές παραγωγής οι οποίοι συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του προϊόντος αυτού δεν πραγματοποιούνται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού.
- 43 Από το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού κρίνοντας ότι η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την Επιτροπή να αποκλίνει από τα έξοδα που καταγράφονται στα λογιστικά έγγραφα του μέρους σε σχέση με το οποίο διεξάγεται η έρευνα, όταν οι τιμές της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος δεν καθορίζονται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, λόγω ενδοομιλικής σχέσεως.
- 44 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

- 45 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος βάλλει κατά των σκέψεων 72 έως 76, 80 και 82 έως 88 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 46 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι στη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή βασίμως στηρίχθηκε σε «κάθε άλλη εύλογη βάση» προκειμένου να προσαρμόσει το κόστος των φτιλιών από υαλοΐνες της Hengshi. Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε το περιεχόμενο των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, κατά τις οποίες η Επιτροπή οφείλει, κατ' αρχήν, να προσαρμόζει τα έξοδα που δεν αντανακλώνται ευλόγως στα λογιστικά βιβλία του συγκεκριμένου παραγωγού. Δεδομένου όμως ότι η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι μόνον «όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν» μπορεί η Επιτροπή να στηριχθεί σε «κάθε άλλη εύλογη βάση», ο κανόνας αυτός έχει τον χαρακτήρα εξαιρέσεως και, ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύεται στενά.
- 47 Συναφώς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία της ως άνω διατάξεως, καθόσον στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης έκρινε ότι, μολοντί, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, όταν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό έρευνα προϊόντος δεν αντανακλώνται ευλόγως στα στοιχεία του οικείου μέρους, πρέπει οι δαπάνες αυτές να προσαρμόζονται ή να καθορίζονται «με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα», η Επιτροπή βασίμως προέβη εν προκειμένω στον σχετικό υπολογισμό στηριζόμενη «σε κάθε άλλη εύλογη βάση», για τον λόγο ότι τα έξοδα των άλλων παραγωγών δεν ήταν «συγκρίσιμα» μεταξύ τους, λαμβανομένης υπόψη της σχέσης μεταξύ της Jushi και της Hengshi και της διάρθρωσης του κόστους της Jushi, η οποία είναι καθιερωμένη εταιρία. Κατά τις αναιρεσείουσες, η «συγκρισιμότητα» των εξόδων των άλλων παραγωγών δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των παρεκκλίσεων από τον κανόνα της προσαρμογής του κόστους που ευλόγως δεν αντανακλάται στα λογιστικά βιβλία, ο οποίος καθιερώνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.
- 48 Το νομικό σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι η Επιτροπή βασίμως εφάρμοσε την εξαίρεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επιβεβαιώνεται στη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι δεν ασκούσε επιρροή το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στα έξοδα ΠΔΓ και στο κέρδος της Jushi από τις εγχώριες πωλήσεις υφασμάτων από υαλοΐνες προκειμένου να κατασκευάσει την κανονική αξία των υφασμάτων από υαλοΐνες της Hengshi σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, με την αιτιολογία ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού ρυθμίζει διαφορετικό ζήτημα. Πλην όμως, οι εν λόγω διατάξεις αφορούν το ίδιο ζήτημα, ήτοι τον καθορισμό των στοιχείων του κόστους τα οποία πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κατασκευή της κανονικής αξίας. Ως εκ τούτου, το κόστος παραγωγής της Jushi θα πρέπει να μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού για τον καθορισμό του κόστους παραγωγής της Hengshi.
- 49 Εξάλλου, κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το κόστος παραγωγής των φτιλιών από υαλοΐνες της Jushi μπορούσε ορθώς να χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό του κόστους παραγωγής της Hengshi, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, κατ' αυτές,

δεν είναι ορθό να υποστηριχθεί, όπως έπραξε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή δεν «έκανε δεκτό» το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της Jushi, παρότι το εν λόγω θεσμικό όργανο χρησιμοποίησε το κόστος παραγωγής των υφασμάτων από υαλοΐνες που κατασκευάζει η Jushi, το οποίο περιλαμβάνει εξ ορισμού το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της εν λόγω εταιρίας, προκειμένου να υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ αυτής. Το γεγονός ότι οι Jushi και Hengshi συνδέονται μεταξύ τους δεν είχε καμία επίπτωση στο κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες που κατασκευάζει η Jushi, καθόσον ο εν λόγω παραγωγός δεν αγόρασε ούτε πρώτες ύλες ούτε συντελεστές παραγωγής από τη Hengshi.

- 50 Η Επιτροπή και η Tech-Fab Europe θεωρούν ότι το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι αναιρεσείουσες πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 51 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, εάν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος δεν αντανakλώνται ευλόγως στα στοιχεία του οικείου μέρους, προσαρμόζονται ή καθορίζονται με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα ή, εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, πάνω σε κάθε άλλη εύλογη βάση, περιλαμβανομένων των στοιχείων από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.
- 52 Εν προκειμένω, η Επιτροπή χρησιμοποίησε την εξαίρεση αυτή για να προσαρμόσει το κόστος των φιτιλιών από υαλοΐνες της Hengshi προσαρμόζοντας τις δαπάνες αυτές «πάνω σε κάθε άλλη εύλογη βάση», αντί να προβεί σε προσαρμογή «με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα», ήτοι βάσει των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Jushi –η οποία είναι και ο μοναδικός άλλος παραγωγός φιτιλιών από υαλοΐνες στην Αίγυπτο– για την παραγωγή των εν λόγω φιτιλιών από υαλοΐνες.
- 53 Κατ' αρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι η επιλογή της χρήσης «οποιασδήποτε άλλης εύλογης βάσης», δεδομένου ότι συνιστά εξαίρεση από τον γενικό κανόνα του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, χρήζει στενής ερμηνείας, όπως εξάλλου υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη του ως άνω πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως. Συγκεκριμένα, για να παρεκκλίνει από τον κανόνα κατά τον οποίο, όταν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση ενός υπό εξέταση προϊόντος δεν αντανakλώνται ευλόγως στα λογιστικά βιβλία του οικείου μέρους, πρέπει να προσαρμόζονται ή να καθορίζονται με βάση τις δαπάνες άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων της ίδιας χώρας, η Επιτροπή πρέπει να στηρίζεται σε αποδείξεις ή τουλάχιστον σε ενδείξεις από τις οποίες να μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή του παράγοντα δυνάμει του οποίου πραγματοποιείται η προσαρμογή.
- 54 Εν προκειμένω, στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, προκειμένου η Επιτροπή να δικαιολογήσει την απόφασή της να μη χρησιμοποιήσει το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της Jushi για να προσαρμόσει το κόστος των φιτιλιών από υαλοΐνες της Hengshi και, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιήσει άλλη εύλογη βάση, στηρίχθηκε στο γεγονός ότι η Jushi ήταν, αφενός, εταιρία συνδεδεμένη με τη Hengshi και, αφετέρου, καθετοποιημένη εταιρία, δηλαδή εταιρία η οποία παράγει και καταναλώνει δικά της φιτίλια από υαλοΐνες για την παραγωγή υφασμάτων από υαλοΐνες,

στοιχείο το οποίο δεν ίσχυε για τη Hengshi, η οποία για την παραγωγή υφασμάτων από υαλοΐνες προμηθεύεται φιτίλια από υαλοΐνες από την Jushi και άλλους συνδεδεμένους Κινέζους προμηθευτές.

- 55 Βάσει των ανωτέρω πραγματικών διαπιστώσεων, τις οποίες δεν αμφισβητούν οι αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο βασίμως συνήγαγε ότι το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της Jushi δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από την Επιτροπή για την ως άνω προσαρμογή. Πράγματι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει υπόψη το εν λόγω κόστος παραγωγής, διότι η Jushi είναι καθετοποιημένη εταιρία, εν αντιθέσει με τη Hengshi. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η Επιτροπή, δεδομένων των πραγματικών περιστάσεων, βασίμως δεν έλαβε υπόψη το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της Jushi και προέβη σε προσαρμογή χρησιμοποιώντας «κάθε άλλη εύλογη βάση».
- 56 Περαιτέρω, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, εφόσον ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τα έξοδα ΠΔΓ και το κέρδος της Jushi για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των υφασμάτων από υαλοΐνες της Hengshi κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, το κόστος παραγωγής της Jushi θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί επίσης, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, για τον καθορισμό του κόστους παραγωγής της Hengshi.
- 57 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, στη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας το ως άνω επιχείρημα με την αιτιολογία ότι οι επίμαχες διατάξεις αφορούν διαφορετικά ζητήματα. Πράγματι, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αφορά τον υπολογισμό των εξόδων που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, ενώ το άρθρο 2, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού έχει ως αντικείμενο τον υπολογισμό των εξόδων ΠΔΓ και του κέρδους που προκύπτει από τις εγχώριες πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος, στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών πράξεων. Πρόκειται για διαφορετικά στοιχεία στο πλαίσιο της κατασκευής της κανονικής αξίας.
- 58 Τέλος, όσον αφορά τη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες βάλλουν κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών, κατά την οποία η Επιτροπή δεν «έκανε δεκτό» το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοΐνες της Jushi. Η εν λόγω πλάνη εκτιμήσεως προκύπτει σαφώς από τα έγγραφα της διαδικασίας που υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο, στα οποία η Επιτροπή δηλώνει ότι «χρησιμοποιήθηκε το ίδιον κόστος παραγωγής της Jushi Egypt» για την κατασκευή της κανονικής αξίας των τύπων προϊόντος που δεν πωλήθηκαν σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες.
- 59 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο αναιρέσεως, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι δικονομικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει την αξία που πρέπει να δοθεί στα στοιχεία τα οποία του έχουν υποβληθεί, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεώς τους (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2024, Foz κατά Συμβουλίου, C-524/22 P, EU:C:2024:23, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 60 Τέτοιου είδους παραμόρφωση υπάρχει όταν, χωρίς να εξεταστούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, προκύπτει ότι η εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων είναι προδήλως εσφαλμένη. Ωστόσο, η παραμόρφωση αυτή πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων. Εξάλλου, αναιρεσείων ο οποίος προβάλλει παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων υποχρεούται να προσδιορίσει επακριβώς τα στοιχεία που, κατ' αυτόν, παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο και να καταδείξει τα σφάλματα ανάλυσης τα οποία, κατά την εκτίμησή του, οδήγησαν το Γενικό Δικαστήριο στην παραμόρφωση αυτή (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2024, Foz κατά Συμβουλίου, C-524/22 P, EU:C:2024:23, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 61 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μη χρησιμοποιήσει κατά τον υπολογισμό του κόστους των φιτιλιών από υαλοϊνες της Hengshi το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοϊνες της Jushi και, κατά συνέπεια, χρησιμοποίησε άλλη εύλογη βάση. Πάντως, το διαδικαστικό έγγραφο που επικαλούνται οι αναιρεσείουσες, με το οποίο η Επιτροπή δηλώνει ότι «χρησιμοποιήθηκε το ίδιο κόστος παραγωγής της Jushi Egypt», αναφέρεται στο κόστος των φιτιλιών από υαλοϊνες που παρήγε η Jushi και όχι η Hengshi. Συναφώς, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην οποία παραπέμπει ρητώς η σκέψη 83 αυτής, η Επιτροπή δεν έκανε δεκτό το κόστος παραγωγής των φιτιλιών από υαλοϊνες της Jushi λόγω των δεσμών που υφίσταντο μεταξύ των δύο αυτών εταιριών, και συγκεκριμένα διότι η Jushi, καίτοι ήταν ο μοναδικός άλλος παραγωγός υφασμάτων από υαλοϊνες στην Αίγυπτο, ήταν, αφενός, εταιρία συνδεδεμένη με τη Hengshi και, αφετέρου, καθετοποιημένη εταιρία, στοιχείο το οποίο δεν ίσχυε για τη Hengshi.
- 62 Στο πλαίσιο αυτό οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν απλώς ότι η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ενέχει ανακρίβεια ως προς τα πραγματικά περιστατικά, χωρίς ούτε να προσδιορίζουν περαιτέρω τα στοιχεία τα οποία παραμόρφωσε, κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο ούτε να καταδεικνύουν τα σφάλματα ανάλυσης στα οποία υπέπεσε και τα οποία είχαν, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς του, ως αποτέλεσμα την παραμόρφωση. Επομένως, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσείουσες, καθόσον δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να δικαιολογεί τον ισχυρισμό τους περί παραμορφώσεως των επίμαχων πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, δεν ανταποκρίθηκαν στο βάρος αποδείξεως που φέρουν ως προς το ζήτημα αυτό.
- 63 Επομένως, η ως άνω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 64 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 65 Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο, αφενός, ότι υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και, αφετέρου, ότι εσφαλμένως έκανε δεκτούς λόγους τους οποίους προέβαλε για πρώτη φορά ενώπιόν του το εν λόγω θεσμικό όργανο. Κατά τις αναιρεσείουσες, η αιτιολογική σκέψη 331 του επίδικου κανονισμού δεν εξηγεί

τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έπρεπε να εφαρμόσει την εξαίρεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκειμένου να καθορίσει το κόστος παραγωγής της Hengshi. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξηγεί, στο κυρίως κείμενο του επίδικου κανονισμού, αφενός, τον λόγο για τον οποίο η διάταξη αυτή συνεπάγεται την απαίτηση «συγκρισιμότητας» και, αφετέρου, τον λόγο για τον οποίο η Jushi δεν μπορούσε να συγκριθεί με τη Hengshi, ούτως ώστε να δικαιολογήσει την εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής. Η Επιτροπή εξέθεσε το πρώτον με το υπόμνημα αντικρούσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τον λόγο για τον οποίο αποφάσισε να εφαρμόσει την εξαίρεση του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

- 66 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το σκέλος αυτό του δευτέρου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο και, επικουρικώς, αλυσιτελές.
- 67 Η Tech-Fab Europe υποστηρίζει ότι το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 68 Όσον αφορά την προβαλλόμενη από τις αναιρεσείουσες έλλειψη αιτιολογίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την αιτιολογική σκέψη 331 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή επισήμανε ότι, αφού εκτίμησε κατά πόσον τα στοιχεία της Hengshi αντανακλούσαν ευλόγως τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή υφασμάτων από υαλοΐνες, διαπίστωσε ότι οι τιμές μεταβίβασης για τις αγορές φιτιλιών από υαλοΐνες της Hengshi από την Jushi αποπληθωρίστηκαν σημαντικά σε σχέση με την αγοραία τιμή για τους ίδιους τύπους προϊόντος στην Αίγυπτο, δηλαδή δεν ήταν σύμφωνες με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού.
- 69 Δεδομένου ότι η Επιτροπή εξέθεσε, επομένως, τους λόγους για τους οποίους εφάρμοσε το άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αιτίαση περί παράβασης της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 70 Τέλος, το επιχείρημα περί συγκρισιμότητας, το οποίο η Επιτροπή εξέθεσε για πρώτη φορά με το υπόμνημα αντικρούσεως, είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι στην αιτιολογική σκέψη 331 του επίδικου κανονισμού εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους το εν λόγω θεσμικό όργανο χρησιμοποίησε «άλλη εύλογη βάση», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο.
- 71 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι αναιρεσείουσες πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αβάσιμο και εν μέρει αλυσιτελές. Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 72 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος βάλλει κατά των σκέψεων 97 και 98 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού

κανονισμού, καθόσον επέβαλε σε αυτές οριστικό δασμό αντντάμπινγκ ύψους 20 %, ο οποίος υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ. Προς στήριξη του λόγου αυτού, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι από τις αιτιάσεις που προβάλλουν στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα ή πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης, κατ' αυτές, σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν επέβαλε δασμούς αντντάμπινγκ οι οποίοι υπερβαίνουν το περιθώριο ντάμπινγκ και ότι, κατά συνέπεια, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

73 Κατά την Επιτροπή και την Tech-Fab Europe, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

74 Όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως προϋποθέτει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος έχουν κριθεί βάσιμοι. Δεδομένου όμως ότι οι λόγοι αυτοί απορρίφθηκαν, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, ακόμη και αν ήταν βάσιμος, δεν μπορεί από μόνος του να επιφέρει την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και, ως εκ τούτου, πρέπει να κριθεί αλυσιτελής.

75 Δεδομένου ότι κανείς από τους λόγους που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

76 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

77 Δεδομένου ότι η Επιτροπή και η Tech-Fab Europe ζήτησαν να καταδικαστούν η Hengshi και η Jushi στα δικαστικά έξοδα και αυτές ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η Tech-Fab Europe.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE και η Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Tech-Fab Europe eV.

(υπογραφές)